

ODE SOLEMNIS

250

sub incessum Musarum,

quando

PERILLVSTRIS, GENEROSISSIMVS atque EXCELLENTISSIMVS

DOMINVS

HENRICVS

a COCCEIVS,

POTENTISSIMI PRVSSORVM REGIS CONSILIARIVS INTIMVS,
FACVLTATIS IVRIDICAE VIADRINAE ORDINARIVS & ANTECESSOR
PRIMARIVS

IDEMQVE SENIOR

MERITIS GRAVIS ac SPLENDIDISSIMVS,

Novem VIROS

NOBILISSIMOS CONSVLTISSIMOSQVE

HENRICVM DANIELEM TRVTENIVM, Brunsvic. Aug. Pruss.
Regis Advoc. Ordin.

CHRISTOPHORVM LEONHARDVM *Sörster*/ Siles. Aug. Pruss.
Regis Advoc. Ordin.

JOHANNEM BENEDICTVM SCHARTOW, Berol. Reg. Pruss. Maj.
Consiliar. ut & Aulæ Regiæ Illustrisque Collegii Com-
missor. in Duc. Magd. & Reg. Med. Colleg. Advoc. Fisci.

ERNESTVM FRIDERICVM CAMMANNVM, Lössov. March. Dica-
sterii Infer. Lusat. Advoc. Ordin.

JOACHIMVM FRIDERICVM BARTHOLDI, March.

GOTHOFREDVM WEIGHARDVM *Ring*/ Francof. March.

JOHANNEM CHRISTIANVM WELLMANNVM, Magdeburg. Judi-
cii Francof. Secretar.

PHILIPPVM WASMVHT, Falkenhaga Lupiacum, Profess. Jur.
Lingens.

JOHANNEM CONRADVM *Sang*/ Noriberg.

AUCTORITATE REGIA

Constitutus ad hunc actum

illustrem & persplendidum

Eminentissimus Procancellarius

A. clō lōcc XVII. d. 2. Sept.

OMNES I. V. DOCTORES

more institutoque majorum in templo

e sublimi cathedra

publice renunciaret,

a puero assa voce

rite decantata.

Ur vagos cantus nimum remissa
Hæsit nobis iterare chorda,
Quidve neglectum remorare Francum
Voce Thalia?

Nec tibi sueto Viadrum susurro
Iræ sub Brenni ditione curas,
Musicum melos sociando motis
Lene fluentis.

Vandali nondum rediere regna,
Asperum Musis neque Langobardus
Suscitat bellum, innocuis minatus
Ultima libris.

Non adhuc acrem fera gens ephebum
Applicant bello sine fine Suevi:
Gratia est Musis, neque dum triumphat
Barbarus hostis.

Docta debentur joca FRIDERICIS
Ad graves usus iterum WILHELMIS:
Heu nimis longum retices Latinum
Barbite carmen.

Regna Prussorum decorata Musis,
Posteris dictant memoranda verba:
Sceptra custodit simul ac lucratur
Vtraque Pallas.

Hinc sonat passim liquidus per omnes
Aere concentus datus e recurvo,
Qua celer, tractus, vada transmeavit
Suevica Franco.

Turrium culmen loquitur potentes
Ingeni nifus, quibus irretorta
Verrit antenna superis in oris
Ostia famæ

Maximum

Maximum sæcli decus emerentis,
Ore COCCEIVS sapiente pubem
Præmonens oracula ferenda ad omne
Entheus ævum.

Sed tamen lima tenuatus ævi
Aegrius curas capitis senilis
Consecrat Musis, Viadroque spreto
Cogitat astra.

Qualis annofo Jovis ales ævo
Marcidum membris referens vigorem
Prole solatur senium, æmulante
Acta parentis.

Cujus insignes meditata nifus
Spiritus fessis ciet a medullis,
Ac vetus vitæ studium resumit
Pensaque prima.

Quicquid horrendo reboet latratu
Tum frequens nigris Boreas procellis,
Crescit hinc ardor, vegetata vento
Visque resurgit.

Talis irato, generose, Coro
Fervidum jactas senio sub albo
Spiritus, COCCEI, juvenilis æstus
Impete flagrans.

Nec ruinosi labefactus ictum
Corporis fato resides minante,
Pulveris mortalis ad atra fila
Nomen adauges.

Alveus clari scatet hinc Visurgis
Laudis æternæ, scatet inde Nicri,
Rhenus accedit, Viaderque felix
Fine laborum.

Siquis a cunis Tua Phabiranis
Nota per terras monumenta quærat,
Pro Palatini Batavique juris
Splendida lege;

Siquis & Prussum societ feracem,
Fas & arcanum regionis omnis,
Scita Naturæ, radiumque cœli in
Pectore nostro:

Latius ducet spatium profundi
Ingeni, parvis neque metietur
Regulis vastum penetrabile cordis
COCCEIANI.

Partium at recte Tibi creditarum
Vna sit princeps Viadrina pubes,
Cujus ad verilatices honesti

Proluis ora.

Hæret auditor Tibi curiosus
Vtilis vitæ, Tua dicta libans,
Ac Tuo stipans Alemanna in Hybla

Nectare cellas.

Inde confertim foribus reductis
Vndat examen juvenum eminentum,
Queis sua vita prior allubescit

Publica cura.

Quos dein sacras Themidistiara,
Ac patrum ritu numero profanorum
Eximis fronti indicium locando

Nobile claræ.

Surgite insigni pietate patres,
Ac Theoninum graviore dentem
Frangite affatu: illuvies inundat

Barbara terras.

Carpitur jam flos Academiæ,
Arte plantatus studioque vestro,
Vtile absurdo coit, atque lapsa est

Notio vocum.

Risibus crebris quatitur tiara,
Cumque non possint removere honestum,
Signa convellunt, statuuntque in urbe

Otia fœda.

Quoruistandem, Imperii Latini
Nobilis tradux Alemanna terra?
Litteris debes decus & salutem

Primaque sceptræ.

Durat Augustum caput, & Latini
Corporis leges, neque dimovebit
Barbarus lictor studii parentum

Aurea pensa.

Cœlites rursum, velut ante, mites
Arma donabunt ope destitutis
Aegidem crudam positis Athenis

Pulvere Suevo.

Jamque diductis Helicone valvis
Marchicus gressum glomerat senilem,
Plenus & pompæ laqueata templa

Intrat Apollo.

Aërem

Aërem findit tuba, tympanique
Hinc tubæ mistus natat ære plausus,
Turre suspensus chorus accinentum
Festa recenset.

Aera pelluntur sacra, nunciantur
Feriæ in ripa Viadri Latinæ,
Phœbus insurgit, sequitur novemplex
Ordine Musa.

Primus incedis meritis decorus,
Moribus passuque gravis modesto,
Jurium præcepta aliis corona
Digne TRVTENI.

Quantus es lingua trepido incitata
Supplici, ac stringente aciem reorum,
Si tibi tortos apices sagaci
Solvere curæ est.

Nuper ad paucos ubi vester ordo
Cederet, te luxuria vagante
Arbitrum juris sibi gratulata
Curia servat.

Quam tuum recte Comitum & Baronum
Nobilis cœtus decus appetivit!
Proque Flemmingo & Kniphufano obisti
Judicis urnam.

Adjicis gressum nihilo minorem
Alter & præscæ duo sæcla laudis,
Queis tuum, o FORSTERE, perenne nomen
Errat in orbe.

Hanc enim ætatem memorant Lycea
Teutonum, nomen face luculenta
Esse Försteros, quibus ipse lumen
Clarius addis.

Hanckium doctum & nitide politum
Gryphium allegas juvenilis ævi
Pollice insigni artifices fuisse
Inter amatos.

Quinque Doctores Viader coruscas
Laude concessit tibi, quorum ab arte
Tantus appares, fora regiamque
Jungere solers.

Hinc tibi torpor procul actus oris,
Inter electos ruis & patronos
Copia fandi ac renuentis ictum
Flumine linguæ.

SCHAR.

SCHARTOVI, quem te memorem beatis
Pruslici fretum titulis Monarchæ,
Queis sacri nostri, veluti pyropo,
Lumen adauges.

Jure feudali tua civiumque
Imprimit chartæ haud peritura signa
Mens, super gazas, titulosque & arva
Pruslica victrix.

Marchicum & civile nefasque fasque
Cernis & nosti varium tribunal,
Vtili mixtum radiumque honesti ex-
amine libras.

Flebili Parca Rhodii haud pigrati
Marchiam prisco Latio jugare
Texe disruptum lacrimante pube
Heu breve filum.

Quartus exspectas decoris brabeum,
Poste Lusatis inimice falsi
Juris, o CAMMANNE virens, in oris,
Arbiter æqui.

Nec tuam sic condecorat tiara,
Vt piæ mentis diadema, frontem,
Improbi & lætos studii monile
Purpurat annos.

Quinte BARTHOLDI, Lyrico poëtæ
Barbiti plectris siluisse fas sit
Multæ: sed menti varium apparatus
Gratulor artis.

Quattuor cultis loca foeta Musis,
Atque ibi tempus bene collocatum
Te sacrant Phœbo, properatque laurum
Ferre brabeutes.

I caput præbe radio induendum
Splendidi recti, neque sit pudori
Volvere acceptum decus ore grato ad
Funeris horam.

Cui magis sanctum liget orbe puro
Annulus, justam Themidem procate,
Pollicem, RINGI, nisi forte vestræ o
Optime stirpi?

Et tibi in cunis Themis alma risit,
Et pater doctus, Rhodique acuti,
Acer & Coccejus ubi ars negavit
Auxilio esse,

Auream

Auream mentem facili imbuere
Rore tendentis super astra Musæ,
Quos levi nifu celerantis alæ es

Rite secutus.

Carpe sublimis proavita pensa
Exteris pridem memorata regnis,
Quin supergressus meritis & arte

Vince priores!

Tuque secreti retinens, & artis
Cognitæ WELLMANNE, animum citasti
Omnium supra decus usitatum &

Vota priorum,

Qui magistratus bene consecuti
Mobili dextra arbitrium verendum:
Nullus at palmam ingenii minoris

Fervidus arsit.

Judici sancto tamen additurus
Rex gravem formam vetus & decorum
Vellicat fungos, serit atque doctos

Juris in arvo.

Te probastalem decorandus ostro
Mentis excelsæ & studii modesti,
Ac decus confers decori sequentis

Iusta senatus.

Westfalæ addictum neque te filebo,
Aucte WASMVHTI, juvenem Camenæ,
Fertilis quandoque vagantis altum

Patria Musæ

Te per Hammonæ & Phabirana rura
Cultibus crebris notat institutum,
Inque Nassavis & ad alta Rheni

Flumina doctis

Teutonum in castro sobolem probatam
Fontibus tinctum celebravit artis,
In Viadrino quoque coramicum

Amne rigasti,

Castra Reinoldi quater insecutus
Jurium & lymphæ vaguse furitor
Castalî fontis, præeunte magno u-

bique magistro.

Nunc ad excultos pede proriente
Lingonas tendis, celebrata multum
Jura docturus strepitante fama in

Sede magistri.

O chori docti & nitidi choragi
Vltima in Musa decus & propago,
Norico dudum late flos in horto

A patre sancto,
Nunc in Hammonis viridante castro
Extrues nidum facilem senectæ,
Impiger LANGI, innumeris dature

Nomina sæclis.
Eja Musarum chore, dona tolle
Lucidæ famæ Viadri sub oris,
Quæ cadens Phœbus tibi destinavit

Vltima forsan.
Osculum & mitram, decus & sereni
Annuli votis comitata fume,
Vt tibi obtingat geminus vel unus
Spiritus ejus.

Si tamen, quod non dubitamus, optas,
Vt decus Musæ & Viadrini Olympi
Gaudeat magno studiorum Atlante in
Tempore diro,

Poscite a summo Patre concinentum
Siderum vestri ducis ac patroni,
O novem, vitam, ac repetita fila
Maximi Atlantis.

At, Deus, serva imperium Borussia
Cum suo Rege innumeros per annos,
Brennicum & castrum & Viadrina puris
Templa Camenis.

Si tibi casta placet arte carmen
Numinis plenum, studiumque honesti
Abditi libris, tua lausque: leto
Eripe Musam.

Dignuses, cuius stupeamus acta
Sparsa per dulces varie libellos,
Sordibus puri ac sociorum amantes,
Ceu morituri.

Surgat in terris pietas Jehovæ,
Ac decus vitæ, studiumque honesti,
Concidant iræ, & coëant in aptos
Tela ligones.

Sic tibi Prussus nitide colonus
Marchici sceptri decus allevabit,
Et domus Brenni tibi sparget uni
Succina Prussa.

KSIAŻNICA MIEJSKA
IM. KOPERNIKA
W TORONIU

W 117 211. 260
114272